

selvsølgelig, at dette Forbehold ikke kan forstaaes som nogenformigt Dypgivelse af det Principielle, som to ærede Landsthingsmænd med Rette gjorde gjældende som overordentlig vigtigt. Det er ganske aabenbart, at den store Majoritet, som paa et andet Sted allerede har vedtaget denne Paragraph, har med største Bestemthed forudsat, at dette Princip maatte derved være aldeles ukrænket. Jeg troer derfor, at, naagtet de stærke Dyringer, der fra begge ærede Talere faldt paa dette Sted, maaskee kunde give Anledning til at troe, at dette ikke var saa, at man dog med fuldkommen frelst Samvittighed kan votere herfor og votere for Paragraphen med Forbeholdet, om man end i alle Maader deler Anskuelse med den ærede Landsthingsmand for Beile (Vehman) om det egentlig Principielle deri. Jeg for min Deel skal derfor ogsaa votere for Paragraphen, som den er kommen til os fra det andet Thing, overbevist om, at jeg derved paa ingen Maade præjudicerer Noget med Hensyn til det store og uestergivelige Princip deri.

Blom: Jeg vilde ikke have reist mig, naar jeg ikke havde følt mig opfordret til at give den nuværende høitærede Krigsminister en aldeles offentlig Erkjendelse af, hvormegret jeg agter og ærer ham baade for hans Redelighed og Dygtighed, og jeg har vistnok ikke paa nogen Maade udtalt som nogen Bebreidelse imod ham, hvad jeg tillod mig at yttre med Hensyn til Befæstningsvæsenet. Jeg vilde blot gjøre opmærksom paa, at, hvis der i sin Tid og maaskee ret snart af Regjeringen bliver fordret betydelige Summer til Danmarks Befæstning, saa er det sandelig i fuldeste Maade berettiget, fordi Befæstningsvæsenet under hele Souveræniteten, altsaa lige fra Frederik den Tredies Tid af, er gaaet tilbage. Der har ikke været nogen holdbar Fæstning i Landet efter det nyere System, og det er der heller ikke i dette Dieblif. Bort Land er som et Hus, hvortil alle Porte staae aabne. Vel veed jeg, at der under den forrige Krigsminister er gjort Betydeligt for Fredericias Retablisement, men der er endnu Meget tilbage; og, da det har været omtalt, at der skulde ødsles Penge paa

Kjøbenhavns Forsvarsvæsen, saa maa jeg udtale, at jeg anseer det, at anvende Penge dertil, for det Samme som at fylde Danaidernes Kar, og at ville forsvare Kjøbenhavn er, som om vi vilde lade vore funde og stærke Landboere blive hjemme og derimod sende alle vore Springsyre i Marken. Jeg troer ikke, at dette er noget Ord i urette Tid, som jeg her har tilladt mig at udtale.

Wessely: Jeg skulde blot tillade mig at bemærke i Anledning af, hvad den meget ærede Krigsminister yttrede, at den Redaction af de sidste Ord i Anmærkningen, som jeg omtalte, og som jeg troede vilde have været hensigtsmæssigere end den, der er benyttet, i finantiel Henseende dog neppe lader sig gjendrive ved det Argument, som af den meget ærede Minister blev anført. Han yttrede nemlig, at, hvis det var sagt, at Udgiften er særlig, og det forbeholdes nærmere Afgjørelse, om den skal blive fælles, da vilde Ministeriet have afgjort Spørgsmaalet, istedetfor at det burde holdes uafgjort. Jeg troer ikke, at denne Anskuelse i finantiel Henseende lader sig gjennemføre. Jeg antager, at det er umuligt, naar en Udgift opstaaer, at Ministeriet da ikke med sig selv maa blive enigt om, hvorvidt denne Udgift er særlig eller fælles. Hvis det er en Udgift, hvortil Intet er bevilget i Finantloven, da bliver Spørgsmaalet maaskee vanskeligere; men jeg troer ikke, at Ministeriet kan undgaae at komme til en bestemt Erkjendelse af, hvorvidt en Udgift er fælles eller særlig. Det forekommer mig derfor ikke, at man dermed er ude over Spørgsmaalet; men det har iøvrigt meget glædet mig at høre den meget ærede Krigsminister erklære, at Hensigten med Ordene egentlig ikke har været forskjellig fra den, som jeg antog, nemlig, at Ministeriet ikke paa nogen Maade har villet præjudicere Spørgsmaalet, at Hensigten er kun at give en Underretning til Rigsdagen med Hensyn til en Nødvendighed, der kunde opstaae om Anvendelsen af Penge, men at selve Spørgsmaalet, der ligger til Grund, aldeles ikke hverken til den ene eller til den anden Side dermed er afgjort.

Friis: Det forekommer mig dog, at i det Dieblif, her er Tale om at udruste endeel